

דף לז.

הור"מ סימן סז סעיף כה

עין משפט א.

כה לא. יתומים קטנים שיש להם מלאה בידי אחרים ק א"צ פרוזבול, וכן ר מי שה חייב לקופת צדקה או לביהנ"ס אינו ממשט.

דף לז :

יור"ד סימן קפט סעיף ז

עין משפט ה.

ה. וסת דילוג, חודש דהינו ראייה המגיעה בתאריך המשנה כל חודש בaczורה קבועה, כגון א' בתשרי ו Ach"c בד' בחשוון, ואח"כ בז' בכסלו ועל זה הדרך, ואיינה קבועה כאן עד שתראה ביום י' בטבת שאין ראייה ראשונה מצטרפת, כיוון שאין ההפלוגות שוות.

ט. מ"מ אם היה לה וסת קודם שהתחילה ואח"כ שינתה וראתה בדילוג ג' פעמים, קבועה לה וסת בדילוג, לפי שגם הראשונה ראתה אותה בדילוג מהותה שהיא קבועה לה.

ו. ויא"א שאע"פ שראתה רק בא' בתשרי ו Ach"c בד' בחשוון ו Ach"c בז' בכסלו קבועה לה וסת וחוששת לי' בטבת, וכן לעולם עד שיערך ג"פ, ויש לחוש לדבריהם א'.

ק. הן חוב שלהם הן חוב שירשו מאביהם דברי"ד הם אביהם של היתומים, ושטרותיהם כמו שמסורת לבני"ד דמי, מימרא דרב יהודה אמר שמואל שם.

ר. הרשב"א מהא דאר יוסף יד ענינים אנן בב"ק ל"ז ע"ב. ש. ואז תקבע וסת בהדרשים לדילוג וצריכה Ach"c לחוש ליום י"ג בשבט וליום ט"ז באדר וליום י"ט בניסן וכן על זה הדרך. ש"ך ס"ק ט"ז.

ת. והיינו שגם הדילוג הראשון היה שווה עם שאר הדילוגים ודלא כהדרישה שכח שהדילוג הראשון א"צ להיות שווה, כ"כ הט"ז. והש"ך בס"ק י"ח.

א. כתוב הט"ז בס"ק ט' דיש לתמוהה דהא גם לדעה הראשונה יש חומרא אחת, דהינו אם יש לה חש שני וסתות דאיינו נערך אחד מהם אלא אם יהיה השני נקבע כמו"ש בסעיף י"ג בהגאה"ה וא"כ לדעה האחורה כאן נקבע בג"פ וסת הדילוג מילא נערך חחש וסת השני שיש לה ואיינה חוששת לו עוד, ולדעתה הראשונה שלא נקבע עדין היא חוששת גם לשני ע"כ כתוב הב"ח דיש להחמיר בשניהם ע"ש.

חומר סימן רטו מעוף א

עין משפט כ.

א. א. שור של ישראל שנגח לשור של גוי פטור^ב, ושור של גוי שנגח לשול ישראל בין תם מועד תשלום נזק שלם^ג.

ב. ממשנה בב"ק ל"ו ע"ב, דשור רעהו ולא שור עכו"ם, ומטעם זה היה צריך לפטור גם איפכא אלא שלמדו מקרה זה חייב בב"ק ל"ח, סמ"ע ס"ק א', והרמב"ם כתוב בפ"ח מנозקי ממון הלכה ה' הטעם לפי שאין עכו"ם מחייבין את האדם על בהמתו שהזיקה, והרי אנו דנים להם כדיניהם, וכותב ה"ה שהוא נתינת טעם מדעתו ועל מה שהשיגו הראב"ד כתוב שאפשר שבזמן הגם לא היו העכו"ם נפרעים כלל, ולפי ה"ה גם אם היו בדיןיהם מחייבים על נזקי בהמתו של אדם ג"כ שור ישראל שהזיק לשור עכו"ם פטור.

ג. כתוב הרמב"ם שם שקס נזהר לעכו"ם לפי שאין זהירות במצבות ואין מסלקין הנזק ואם לא נחייבם על נזקי מהמתן אין ממשרין אותם ומפסידין ממון הבריות.